

Blýská se na lepší časy?

Od pondělí 12.dubna se rozezněly dětské hlásky v okolí budovy školky. Neskutečně krásná písnička po dlouhé době ticha. Od pondělí 26.4. se toto dětské hemžení rozlehne po celé školce. Budeme doufat, že to nejhorší je za námi. Určitě ale bude i pro ty nejmenší znamenat velký rozdíl doba před a po covidu.

Některé dětské postřehy a otázky jsou úsměvné, ale i trpké. Při setkání s jedním z menších chlapců jsem se snažila usmívat a vlídně pohovořit. Usmívejte se pod rouškou, jak? Od prťouska zaznělo: „a ty mluvíš taky pusou?“ Že bych už díky respirátorům ztratila nejen úsměv, ale i pusou? A od dalšího dovedy přišla informace: „U nás doma ten virák byl taky, ale já jsem spal, a tak jsem ho neviděl. Tak si na něj příště počínám.“ Já doufám, že žádné příště nebude.

Ovšem ani při uzavření školky, nebyly děti nechány bez aktivit. Kdo šel okolo školkového plotu, tak se mohl něco dovědět, něco zopakovat a také se zapojit do společných aktivit. Úkoly pověšené na plotě, byly často větším oříškem pro dospělé – hlavně tatínky – než pro děti. Např. postava s pytlím na zádech. Podle dětí – Jedna dvě, Honza jde... Podle přihlížejícího tatínka – někdo to nese pytel brambor a nejsou namaštěný? Zkrátka vzdělání si mohl doplnit každý.

V době Velikonoc si rodiče přicházeli pro obálky naplněné překvapením a náměty na tvoření. Následná pochvala rodičů potěšila.

Aktivity, které vytáhli rodiče i děti do přírody a k procházkám po městě, byly připravené s láskou a péčí. Lesní hra přivedla děti do všech koutů lesního parku a hledání malých obrázků se zvířátky bylo napínavé. Instrukce k plnění obsahovaly i poznámku o tom, jak se v lese chovat a „co si do lesa přinesu, to si také odnesu“. Ovšem při pohledu na nepořádek okolo ohniště se musím zamyslet. Copak ti návštěvníci, co zanechali v lese lahve, obaly a jiný nepořádek, nechodili do školky? Tam by informaci dostaly. Doporučuji těmto „nepořádkům“, aby se pro své odpadky vrátili a případně se vrátili i do školky. Dozví se tam plno zajímavých postřehů od těch nejmenších.

Druhá hra byla o poznávání našeho města. Leckdo ocenil svérázný způsob zadávání úkolů, ale i to vyjádřilo pohled na město. Kdo pečlivě prochodil všechny trasy a neopisoval, tak byl uchozený a unavený jako kotě. Ale zase došlo ke společně prožitému času a určitě i rodič najednou zjistil, že jeho dítě ví mnoho věcí, které třeba ani sám nezná. Po nalezení, doplnění a vyluštění tajenky, se děti dozvěděly, jak se na ně všichni ve školce těšíme.

Při čtení těchto řádek už budeme mít nové otevření naší školky za sebou. Nemusíme se testovat (i když naši malí hrdinové zvládali s přehledem), nemusíme se trápit s rouškou, a hlavně máme kolem sebe kamarády a můžeme se něco naučit s paní učitelkou.

Doufejme a přejme si, aby tato „virová zkušenost“ pomohla všem lidem k přehodnocení některých postojů a hodnot. Myslím, že každý si uvědomil, že setkávání a vzájemná pomoc, úcta, tolerance a láska je k našemu životu nepostradatelná.

Přeji nám všem krásné léto, zdraví a veselé a spokojené děti.

Vaše školička (V. Gall.)